(உ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 31/70).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா * (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 31/70) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

பி ப 12-.0

திரு. க. இராமமூர்த்தி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையிலே அதிகமாகச் சொல்லுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவித்து அமர விரும்புகிறேன்.

இந்த வகையிலே ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது தெரியாமல் பல்வேறு பஞ்சாயத்துக்கள் கோர்ட்டுகளை நடத்தி அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட தீர்ப்புகள், அந்தத் தீர்ப்புகளின் விளைவாகப் பண வசூலைச் செய்வதிலோ, கொடுத்த கடனைத் திரும்பப் பெறுவதிலோ இருக்கிற சங்கடங்களைத் தீர்க்க இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவிற்குக் காரணம், நோக்கம் என்பதிலே இது தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

It is now too late for parties to initiate fresh legal proceedings on the original cause as most of them would have become time barred. Hence, the decrees and orders passed by such panchayats have necessarily to be validated or else there would be undue hardship.

இந்த மசோதா அதற்காக இன்றையதினம் கொண்டு வரப்பட்டிருந்தாலும், யாருடைய கோரிக்கையின் விளைவாக, எந்த நிலைமையின் விளைவாகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பது தெளிவாக விளக்கப்படவில்லை. எந்தெந்தப் பகுதிகளில் என்னென்ன நிலைமை ஏற்பட்டது, யாருக்கு இதனால் என்னென்ன நிலை ஏற்பட்டது என்பதெல்லாம் இந்த அவைக்கு நன்றாகத் தெரிந்தாக வேண்டும் (குறுக்கீடு.) ignorance of law is no excuse சட்டம் எங்கள் காலத்தில் வந்ததாகக் கூறுகிறார்கள். யாருடைய கோரிக்கையின் விளைவாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரும் நிலைமை இந்தக் காலத்தில் ஏற்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நிறைவேறிய பிறகும் சில பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. அதிலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு சட்டப்படி செல்லத்தக்கது ஆகாது. சிலர் தேவையில்லை என்ற காரணத்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் வாளா இருந்திருக்கலாம். அந்த வழக்குகளை எதிர்க்காமல் இருந்திருக்க

---

* 3—9—1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

லாம். இந்த மசோதாவின் மூலம் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்புத் தரப் போகிறது? அதிகாரம் இல்லாமல் உள்ள கோர்ட் என்று பேசாமல் இருந்து விட்டவர்களுக்கு, அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த மசோதா அளவிலே என்ன பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, பெண்டிங் லிடிகேஷன்—அதாவது இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட பிறகும் பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டுகள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. சட்ட விரோதமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிந்த பிறகு நடந்த வழக்குகள் அப்படியே நின்று விட்டன. அப்படி இருந்தால் அன்றையதினம் இருந்த நிலைமைக்குப் பிறகு இன்று உள்ள நிலைமைக்குப் பெருத்த வேறுபாடு இருக்கும். சில சாட்சிகள் இறந்து போயிருக்க முடியும். கடந்த பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்களில்கூட பொய்யை மெய்யாக்கியிருக்கிறது, மெய்யைப் பொய்யாக்கி இருக்கிறது. புதிதாக அந்த வழக்குகளை மீண்டும் விசாரிக்கும் நிலைமையில் அன்று இருந்த சாட்சிகள் இன்று இருக்க முடியாத நிலை இருக்கலாம். அந்த வகையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இந்த மசோதா எந்த அளவுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கப் போகிறது என்பதையும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு அந்தச் சட்டத்தின் விளைவுகளை மதிக்கவில்லை என்பதற்காகப் புதியதாக ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறீர்கள். 'நீங்கள் மதிக்காவிட்டால் பரவாயில்லை, உங்களை நாங்கள் மதிக்கிறோம்' என்ற நிலையிலே ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது ஜனநாயக மரபல்ல என்று தெரிவித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சி மன்றங்களை உருவாக்கியபோது இதுபோன்ற பஞ்சாயத்து நீதிமன்றங்களை அமைக்கலாம் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கருத்து. 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சி மன்றங்களுடைய திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது, இந்த ஊராட்சி மன்றங்களுடைய நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்த வரையிலே எந்தவித முடிவும் எடுக்காத சூழ்நிலையிலே, ஏற்கனவே இயங்கி வந்த நீதிமன்றங்கள் எல்லாம் இயங்காத சூழ்நிலையிலே, உருவாக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக புதிதாக ஊராட்சி மன்ற நீதிமன்றங்கள் இயங்கவில்லை. ஆனால் சில இடங்களில் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைப் பின்பற்றாது தொடர்ந்து நீதிமன்றங்கள் இயங்கி வந்திருக்கின்றன. அதனுடைய விளைவு என்ன ஆகும் என்பதைப் பற்றிச் சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டது. எப்படி இந்தச் சந்தேகம் வந்தது, ஏன் வந்தது என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டார்கள்.

இந்தச் சட்டம் 1958-ம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. இப்போது 1970-ம் ஆண்டு. இதற்கிடையில் இந்தச் சர்ச்சை எழுப்பப்பட்டது யாவருக்கும் தெரியும். நானே எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறேன். 1958-ம் ஆண்டு சட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு புதிய ஊராட்சி மன்றங்களில் நீதிமன்றங்கள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் அந்தத் தீர்ப்புகள் என்னவது எல்பதைப் பற்றியெல்லாம் நானே இந்த மன்றத்திலே கேட்டது நினைவுக்கு வருகிறது. இப்போதாவது இந்தத் திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தீர்களே என்று வழக்கறிஞர் நண்பர் பாராட்டுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அவர் இதை எதிர்ப்பதற்கான காரணம் புரியவில்லை.

உண்மையிலேயே சில பேர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணத்தோடுதான் இது கொண்டுவரப்பட்டதே தவிர, சட்டத்தை மதிக்காதவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கொண்டு வரப்பட்டதல்ல. சட்டத்தை மதிக்காமல் இருப்பது தவறுதான். சில பேர்கள் இதனால் பாதிக்கக் கூடாது என்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடுதான், நடந்து கொண்டிருப்பது நியாயம் என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் உணருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். வழக்காடாதவர்களுக்கு என்னவது என்று கேட்டார்கள். மூன்றாவது பிரிவில் விளக்கமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். லிமிட்டேஷனைப் பொறுத்தவரையில் எக்ஸெம்ஷன் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிக் கொடுத்து விடுவதால் இந்தத் தீர்ப்புகள்பற்றி, தீர்ப்புகள் மூலம் எடுக்கக்கூடிய எக்ஸிக்யூஷன் மனுக்கள் பற்றி லிமிட்டேஷனிலிருந்து விலக்கு கொடுத்துவிட்டதால் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கொடுக்கப் படுகிறது. ஒருசில சிக்கலைப் போக்கக்கூடிய சட்டம்தான் இது. 'Exclusion of time for limitation' என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்களானால் அவர்கள் சொன்ன சங்கடம் நீங்கிவிடும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : If there is any inconsistency between the Indian Limitation Act and the present law, which will prevail ? Is it the Indian Limitation Act or the present law ? Can the Hon. Minister give any clarification ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எப்போதுமே இதுபோன்ற லிமிட்டேஷன் சட்டங்களுக்கு நாம் விதிவிலக்கு கொடுப்பது, ஒரு சட்டம் கொண்டு வரும்போது விதிவிலக்கு கொடுப்பது, வாடிக்கை. அதுபோல் கொடுத்திருக்கிறோம். ஊராட்சி மன்றங்களிலும் நீதி மன்றங்கள் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. பஞ்சாயத்துக் கோர்ட்டை எடுத்து விட்டால் இருப்பது வில்லேஜ் கோர்ட்ஸ் ஆக்ட். அதைத் திருத்தியமைப்பதுபற்றிப் பரிசீலித்து வருகிறோம். ஏற்கனவே இருக்கிற சில தீர்ப்புகளுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும். அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

1970 நவம்பர் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு ஊராட்சி நீதி மன்றங்கள் (நடவடிக்கைகள் செல்திறன் ஆக்குதல்) மசோதா நிறைவேற்றப் படவேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஊ) தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1970-ம் ஆண்டு மாவட்ட நகராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

1920-ஆம் ஆண்டின் தமிழ் நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டம், (தமிழ் நாடு சட்டம் 5/1920), பிரிவு 68-ல், ஒப்பந்தங்கள், ஒப்பந்தங்களைச் செய்து கொள்ளுதற்குரிய அதிகாரங்களை அளித்தல் ஆகியவற்றிற்கு வகை செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். மன்றத்தின் ஒப்பந்தக் குழு, ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளுதற்குரிய தற்போதைய பண வரம்பு ரூ. 1,000 ஆகும். நகராட்சிகள் மேற்கொள்ளும் வளர்ச்சிப் பணிகள் காரணமாகத் தற்போதுள்ள உயர் வரம்பான ரூ. 1,000 உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று கருத்தறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கருத்தை அரசு பரிசீலனை செய்து, இதனை ஏற்றுச் செயற் படுத்துவதென முடிவு செய்துள்ளது. இதற்கென, நகராட்சிகள் அனைத்தும், அவற்றின் பொதுக்கணக்கில் பெறப்படும் ஆண்டு வருவாயினை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கப்படும். ஒரு நகராட்சி அதன்படி எந்த வகையின்கீழ் கொண்டுவரப்படுகிறதோ, அந்த வகைக்கென உயர்த்தப்பட்டுள்ள உச்ச அளவிற்கு ஒப்பந்தக் குழுவானது ஒப்பந்தங்கள் செய்து

* 23–11–1970-ம் தேதிய சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.